

[Weikop.]

ærede medlem hr. Krag endnu en gang fortælle dette høje ting, hvilket kaos det er, denne regering har ført befolkningen ud i på dette område.

Jeg kunne også godt lide samtidig at bringe et lille citat her — hvis formanden tillader det — af den norske handelsministers udtalelse om hans syn på liberaliseringen. Nu vil jeg straks indskyde, at jeg er ikke enig i Norges økonomiske politik i almindelighed, men jeg går ud fra, at vi er så gode venner her i Norden, at man godt kan være uenig i den økonomiske politik, der føres i et andet land. Men den 11. december 1952 var der følgende citat i „Social-Demokraten“:

„Handelsminister Erik Brofoss oplyser i dag overfor „Dagbladet“, at regeringen agter at gennemføre en prissænkning ved hjælp af øget import af konfektion, skotøj, frugt, grønsager, køkkentøj og køleskabe. Senere vil også frilisterne blive udvidet. Også for andre varers vedkommende vil regeringen lade importere mere. Et program herfor er nu under udarbejdelse. Det er nødvendigt, at norsk erhvervsliv tilpasser sig udenlandske priser, og en rimelig forøgelse af importen vil være den rette stimulans.“

Jeg synes egentlig, denne udtalelse er såre fornuftig, og jeg synes, at det ærede medlem hr. Krag skulle lære lidt af sin partifælle i Norge på dette punkt.

Der har været store diskussioner om frigørelsen af importen. Der har også været store diskussioner om tekstilimporten, som det ærede medlem hr. Krag var inde på, og jeg kan godt forstå det, for det er et stort område, det drejer sig om, 1 milliard kr. Bladet „Social-Demokraten“ og socialdemokraterne var jo meget imod denne frigørelse. I „Social-Demokraten“ kunne man læse store overskrifter, der gik ud på, at deponeringen og hele frigørelsen af importen ville medføre meget stor arbejdsløshed. Jeg tror, at man nu kan lade tallene tale en lille smule herom, så vil man se, hvordan sagen faktisk ligger.

Den samlede tekstilimport i månederne

januar—november 1952 — jeg bruger de samme tal som det ærede medlem hr. Krag, jeg har nemlig heller ikke fået læst „Statistiske Efterretninger“, som vi har fået i dag — var på 797 mill. kr. mod 1 035 mill. kr. i 1951, altså en nedgang på 238 mill. kr. Vi har haft en samlet importnedgang på 350—400 mill. kr., og alene på dette område har importnedgangen været godt 200 mill. kr.

Ser man på de enkelte ting, vil man se, at af spindestoffer blev der i samme periode indenfor det samlede importbeløb i 1952 indført for 180 mill. kr. imod 254 mill. kr. i 1951, altså en nedgang på 74 mill. kr. Af garner og metervarer blev der i månederne januar—november 1951 indført for 727 mill. kr. og i 1952 for 554 mill. kr., altså en nedgang på 173 mill. kr.

Jeg vil gerne her indskyde en lille bemærkning. Det ærede medlem hr. Krag nævnte gelatinen, som havde været berørt i vareforsyningsudvalget, og som det ærede medlem hr. Krag mente skulle på bunden liste, sådan forstod jeg det ærede medlem. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Krag, at man skal være meget varsom med at vurdere tingene ud fra, om jeg så må sige, enkelte udtalelser, uden at der er foretaget dybtgående undersøgelser. Vi stod overfor akkurat det samme problem i foråret, da man skulle overføre garner til fri import. Da fik man den oplysning, at hvis man overførte garner til den frie liste — jeg tror, det ærede medlem hr. Krag kan huske det —, ville der blive meget stor arbejdsløshed. Allerede efter 3 ugers forløb skulle der vist blive 2 500 ledige, såvidt jeg husker, og man burde vige tilbage fra at frigive denne import under hensyn til, at der ville blive indført garner til dumpingpriser. Men hvordan stiller det sig nu med importen af garner for det sidste og de senere år? Det stiller sig sådan, at i 1950 blev der indført 14,3 mill. kg. i 1951 9,4 mill. kg og i 1952 5,9 mill. kg. Altså kan den vurdering ikke have været rigtig, at markedet ville blive oversvømmet med udenlandske garner til dumpingpriser til skade for de danske spinderier. Jeg siger